

Asımın Nesline Çağrı

– AZİZ REMZİ · 26 Kasım 2019

Küflenmiş bir geçmişin, gizemidir gördüğüm Ya da sakladığıdır, öz kendinden kendini Zıtlıklar aleminde, saf fikirler; kördüğüm Kaçmanın gereği yok, taşırarak bendini Neden kaçır ki insan, sevildiği şehirden Gökkube yıkılırdı, hüzün kaplar içini Mazisi akar gider, yosun tutmuş nehirden Kıyısında o cami, minberinde has çini Kımıldamaz yüreği, çalan ney'in sesinden Sağa sola sallanır, kafa kırk bir yerinden Gerçeklerinden gafil, vazgeçmez neşesinden Motifleri yurdumun, sarımsal çok derinden Köpürsün duyguları, titresin uzun uzun İklimi yerindeyse, varsa biraz mizacı Hayat gerçeğe şamil, ikizi ruhumuzun Gayrı ellerde sefil, sonu başından acı El alemin elinde, tarumar olur zaman Tutar gibi görünür, nasırlı ellerinden Aslına tekme atar, içi dışından yaman Nice küfürler akar, riyakar dillerinden Çıkar giyindiğin o, garbın pot libasını Yetmez mi üç asırdır, taşıdığıın sırtında? Seni senle vuruyor, boyalı şer basını Mesulsun tüm bunlardan, unutmama hak katında! Asımın nesli diye, çağırıldılar öteden Gönül gözünü aç gel, vakit kalmadı artık Kuyunu kazıyor bak, seni yüzden metheden Açıldıkça açıldı, kapanmayan o yırtık Selim Adım